

3. Treba li članke 49. i 56. Ugovora o EZ-u, ako je potrebno u vezi s člankom 10. i člankom 293. drugom alinejom Ugovora o EZ-u, tumačiti na način da se protive porezu poput gore opisanog, koji, time što uopće ne uzima u obzir poreze kojima u njihovoj državi članici već podliježu subjekti za zajednička ulaganja osnovani u nekoj drugoj državi članici, predstavlja dodatni financijski trošak koji može omesti trgovanje njihovim udjelima u Belgiji?
4. Treba li Direktivu Vijeća 85/611/EZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire ⁽²⁾, prema potrebi u vezi s člancima 10. i 293. drugom alinejom Ugovora o EZ-u, tumačiti na način da se protivi porezu poput gore opisanog, ako isti ugrožava glavni cilj direktive usmjeren na olakšavanje trgovanja udjelima subjekata za zajednička ulaganja u Europskoj uniji?
5. Treba li članke 49. i 56. Ugovora o EZ-u tumačiti na način da se protive administrativnim troškovima ubiranja poreza poput onog gore opisanog, a koji snose subjekti za zajednička ulaganja osnovani u nekoj drugoj državi članici koji trguju svojim udjelima u Belgiji?
6. Treba li članke 49. i 56. Ugovora o EZ-u tumačiti na način da se protive odredbi nacionalnog prava poput one iz članka 162. podstavka 2. belgijskog Zakonika o porezu na nasljeđivanje time što ta odredba predviđa posebnu sankciju za subjekte za zajednička ulaganja osnovane u nekoj drugoj državi članici koji trguju svojim udjelima u Belgiji, odnosno sudsku zabranu da ubuduće ulažu svoje udjele u Belgiji, u slučaju da ne podnesu svoju prijavu do 31. ožujka svake godine ili ne plate gore opisani porez?

⁽¹⁾ SL L 249, str. 25.

⁽²⁾ SL L 375, str. 3.

Žalba koju je 6. veljače 2015. podnio Kurt Hesse protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 27. studenoga 2014. u predmetu T-173/11, Kurt Hesse i Lutter & Partner GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Kurt Hesse (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 27. studenoga 2014. (predmet T-173/11),
 - poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća od 11. siječnja 2011. (predmet R0306/2010-4) i odbije prigovor protiv prijave žiga Zajednice br. 5723 432 od 16. veljače 2007.
- podredno,
- vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje.

Nadalje žalitelj od Suda zahtijeva da:

- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj svoju žalbu temelji na sljedećim žalbenim razlozima:

1. Pogrešno neuzimanje u obzir čimbenika za sličnost proizvoda prema članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbe o žigu Zajednice (UŽZ) ⁽¹⁾

Žalitelj kritizira shvaćanje Općeg suda da je žalbeno vijeće pravilno zauzelo stajalište prema kojem su „mobilni navigacijski uređaji, osobito satelitski povezani mobilni navigacijski uređaji”, s jedne strane, i proizvodi obuhvaćeni žigovima na koje se odnosi prigovor, s druge strane, slični. Opći sud pri ocjeni sličnosti nije uzeo u obzir bitne čimbenike, poput vrste dotičnih proizvoda, njihove proizvodnje, stavljanja na tržište, distribucijskih kanala i prodajnih mjesta. Da se potpuno uzelo u obzir i odvagunulo sve relevantne čimbenike, došlo bi se do zaključka da proizvodi nisu slični.

2. Iskrivljavanje činjenica i pravno pogrešna primjena zaštite ugleda prema članku 8. stavku 5. UŽZ-a

Opći sud je pravno pogrešno i nekritično prihvatio shvaćanje žalbenog vijeća da je žig „Carrera” ugledan u znatnom dijelu javnosti. Žalbeno vijeće temeljilo je svoje shvaćanje osobito na pojedinim točkama ispitivanja prometa. Žalbeno vijeće i Opći sud nepravilno su označili bitne rezultate ispitivanja kao irelevantne, a daljnje bitne rezultate su potpuno zanemarili. Stoga se odluka Općeg suda temelji na bitnom iskrivljavanju činjenica i dokaza.

3. Pravno pogrešno utvrđenje prijenosa imidža (*image transfer*) prema članku 8. stavku 5. UŽZ-a

Opći sud je nepravilno propustio kritizirati shvaćanje žalbenog vijeća prema kojem postoji opasnost prijenosa imidža u korist žaliteljevog prijavljenog žiga „Carrera”. Žalbeno vijeće je pretpostavilo da se svi proizvodi obuhvaćeni prijavljenim žigom mogu „ugraditi u motorna vozila i u njima upotrebljavati”. Iz toga proizlazi „društvena navika” na temelju koje se upotreba prijavljenih proizvoda, s jedne strane, „podudara” s uporabom motornih vozila, s druge strane. U stvari, sama činjenica da se prijavljeni proizvodi mogu ugraditi u motorna vozila i u njima upotrebljavati uopće nisu dokaz „društvene navike” i ne mogu dovesti do prijenosa imidža. U tom dijelu su žalbeno vijeće i Opći sud propustili razgovijetno obrazložiti svoju odluku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2015. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) –
United Video Properties Inc. protiv Telenet NV**

(Predmet C-57/15)

(2015/C 138/46)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: United Video Properties Inc.

Druga stranka u žalbenom postupku: Telenet NV